

højtærede Minister. — Siden jeg nu har Ordet, maa jeg dog nedlægge en Protest imod, hvad det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (S. Hage) nu sagde om aandsvages Forsørgelse, idet han mente, at de befinde sig bedre ude iblandt umælende end paa Anstalten, hvor man søger at udvikle dem. Ja, det kan gerne være, at det ærede Medlem paa en vis Maade kan have Ret, at de aandsvage i Djeblirket befinde sig bedre blandt de umælende, men paa hvilken Maade? Paa den Maade, at de efterhaanden nærme sig til selv at blive umælende og ikke blive til andet. Jeg er aldeles sikker paa det ærede Medlems Menneſkekærlighed, at han ikke har ment det saaledes, men at han kun har udtalt det enten uoverlagt, eller fordi han ikke kender til alt, hvad der kan gøres og gøres for disse ulykkelige Menneſter. Jeg tror, at ved at gaa og drive paa Landet mellem umælende, ere de udsatte for en yderst sørgelig Fremtid, medens jeg er overbevist om, at de af dem, der komme paa offentlige Anstalter, virkelig modtage en Udvikling, der er til Gavn for dem. Jeg vil derfor meget nødig høre en Protest imod den Bevilling, der gives til Hjælp for denne ulykkelige Klasse Medborgere.

S. Hage: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden (Høgsbro): Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

S. Hage: Det glæder mig, at den ærede Ordfører forudsatte, at min Udtalelse ikke beroede paa Mangel paa Interesse for eller Kærlighed til de stoffels aandsvage; det følger af sig selv. Men jeg tror, at den ærede Ordfører i Virkeligheden misforstaar baade det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) og mig. Vi mene selvfølgelig ikke, at der slet ikke skal tages Hensyn til disse Væsenere eller ikke gøres noget for dem. Jeg har blot fremhævet, at i Naturen, under landlige Omgivelser, og i kærlige Hjem, f. Eks. mindre kommunale Hjem eller Plejehjem, eller private Hjem, kan en stor Del af dem faa en Udvikling, i alt Fald hvad Hjærtet angaar

og ogsaa i andre Henseender, som disse stoffels Væsenere kunne være tjente med. Der er selvfølgelig store Forfælgeligheder. For mange af dem kan det være nyttigt at komme paa højere Anstalter, naar de kunne udvikles. Men jeg har blot talt mod en rationel Udvikling af alle aandsvage paa samme Maade, hvorpaa Staten f. Eks. tager sig af Skolevæsenet. At Staten skal indlade sig herpaa, tror jeg er en Misforstaelse.

Berntsen: Ja paa dette Tidspunkt af Døgnnet antager jeg at handle vistnok i de fleste Medlemmers Interesse ved at fætte mig saa kort som muligt; men der er enkelte Spørgsmaal, hvortil jeg gerne vilde knytte nogle Bemærkninger. Der er under Behandlingen af det foreliggende Udsnit antet over, at Finansudvalget ogsaa i Aar har udstudt mange store Spørgsmaal til Forhandling ved denne tredje Behandling. Jeg tillod mig i Fjor at protestere imod denne Fremgangsmaade, og det gør mig ondt, at Finansudvalget har fortsat denne Vej, som man i de senere Aar har været inde paa, og som i mange Maader er uheldig, fordi den Debat, der kan føres om mange af disse Spørgsmaal ved en eneste Behandling, ikke kan blive saa vejsledende ved disse Spørgsmaals Afgørelse, som naar man kunde opnaa en fornyet Behandling paa de forskellige Stadier. Det glæder mig derfor, at det ærede Medlem fra Røge (Hørup) nu ogsaa er bleven led af denne Behandlingsmaade. Jeg tror rigtignok ikke, at det ærede Medlem just er den rette Kritiker i saa Henseende, thi under hans Ledelse i Fjor er det ikke gaaet bedre. Det er en sørgelig Arv, som det nuværende Finansudvalg har taget efter sine Forgængere, og som jeg haaber, at kommende Finansudvalg mere og mere ville komme bort fra. Blandt de Spørgsmaal, der have været under Debat her, er jo Spørgsmaalet om at optage Bevillinger til forfælgelige Kirkebygninger i Sjælland og en enkelt paa Fyn, nemlig i Høstmark. Jeg hørte med megen Interesse det lange Foredrag, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Taubert) holdt om disse Forslag, og det undrede mig virkelig, da jeg hørte dette lange Foredrag, at en saa storartet Veltalenhed